

Παρίσι, Αθήνα, Ουάσιγκτον: Ποιον απογοήτευσε σήμερα ο γυμνός πρωθυπουργός;

Ο πρωθυπουργός σήμερα στην ομιλία του στη ΔΕΘ δεν απογοήτευσε τον μέσο φορολογούμενο Έλληνα πολίτη διότι αυτός δεν περίμενε να ακούσει από τον κ. Σαμαρά κάτι που χειροπιαστά θα μπορούσε να βελτιώσει την καθημερινή του ζωή, ούτε βέβαια περιμένει να ακούσει κάτι πρακτικά διαφορετικό από τον κ. Τσίπρα.

Στη συνείδηση του μέσου πολίτη είναι και οι δύο δέσμοι είτε των επιλογών, είτε των συνεπειών της τρόικα, και επιπλέον δεν έχουν πείσει ότι συνιστούν κάτι ποιοτικά διαφορετικό από απλές εκδοχές του ίδιου αντιπαραγωγικού μοντέλου κρατισμού, ο πρωθυπουργός πιο συγκαλυμμένα και υποκριτικά, ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης πιο ανοικτά και πληθωρικά.

Ειδικά φέτος, ο πρωθυπουργός ανέβηκε στο πόντιο πολιτικά γυμνός. Το Παρίσι ήταν τελικά καθοριστικό. Η εκτίμηση, που και [εμείς υποστηρίξαμε](#), ότι δηλαδή οι δανειστές αυτήν την φορά δεν θα ενδώσουν στα πολιτικά παρακάλια της κυβέρνησης, πρέπει να είναι σωστή. Δεν άφησαν τον πρωθυπουργό να δεσμευτεί σε τίποτε συγκεκριμένα, αν δεν τελειώσει και αυτή η αξιολόγηση και βέβαια η κατάθεση του προϋπολογισμού.

Και βέβαια εκείνος δεν τόλμησε να αρθρώσει μονομερώς κανένα πολιτικό λόγο για να υπερασπίσει τον αναξιοπαθούντα λαό ή έστω τους ψηφοφόρους του και να τους δώσει έμπρακτη ελπίδα. Τα συμβολικά 10-15 λεπτά έκπτωση στο πετρέλαιο δεν θα ξαναφέρουν πίσω τα 400 εκατομμύρια που έχασε το κράτος, ούτε θα αλλάξουν την αποχή του Έλληνα από την αγορά πετρελαίου, που μετά από δύο χειμώνες δείχνει να προσαρμόστηκε στην έλλειψη ή ακόμα, και πολύ χειρότερα, στην ιδέα της παράπλευρης απώλειας συμπολιτών του.

Σε όλα τα επίμαχα ζητήματα η βάση της κοινωνίας εισέπραξε εξαγγελίες, δηλαδή σιωπές. Ληξιπρόθεσμα, δόσεις, υπερφορολόγηση, συντελεστές, αφορολόγητο, ΕΝΦΙΑ... Πουθενά και τίποτε το απτό. Θα! Θα! Θα! Ο πρωθυπουργός της χώρας ακίνητος στο λυκόφως των ασφυκτικών περιορισμών και απαιτήσεων των πλεονασμάτων χωρίς να δείχνει ότι μπορεί να πάρει κάποια πρωτοβουλία.

Η ομιλία του ήταν σαν να απευθυνόταν στους εκπροσώπους των δανειστών και όχι στον Ελληνικό λαό. Είκοσι σελίδες κείμενο και ούτε μια αναφορά για την ολιγωρία των αρχών στις λίστες της διαφθοράς, ούτε μια λέξη για κοινωνική προστασία και πολιτική.

Αν το Παρίσι ήταν πράγματι η απαρχή της άρνησης στην αναξιοπιστία των κυβερνώντων ο πρωθυπουργός πάσχισε να τους πείσει για το αντίθετο. Το ίδιο θα προσπαθήσει και όταν η τρόικα έρθει στην Αθήνα. Ελπίζοντας ότι τελικά θα αποσπάσει την πολυπόθητη εμπιστοσύνη μέχρι την διαφαινόμενη μεγάλη συνάντηση του Νοεμβρίου για το χρέος.

Ο πρωθυπουργός σήμερα απογοήτευσε εκείνα τα αναστατωμένα ή ακόμα και πανικόβλητα τμήματα της αστικής τάξης, που όπως το 2012, έχουν πάλι εναποθέσει πάνω του την ελπίδα να αποτρέψει την έλευση του ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση. Η μάχη για την πίτα της κρατικής εξουσίας είναι η μόνη πραγματική.

Αυτούς σήμερα τους απογοήτευσε η μοιραία και παθητική του στάση απέναντι στην παντοδυναμία της τρόικα και **δεν θέλουν με τίποτε να συνηθίσουν στην ιδέα ότι η πολιτική πορεία Παρίσι, Αθήνα, Ουάσιγκτον θα είναι και «Το πράσινο μίλι» αυτής της κυβέρνησης.**

Δ. Τρικεριώτης([Follow on Twitter](#))